

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABO MENTUL

Pentru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

7
a. etc.
de 30

Acte abonament
inserțiile sunt
înaltate în Arad.
Scrisori nefericite nu
primem.

INDICAȚIUNI.

(*) Dintr'o epistoală primită de la un eminent bărbat al vieții noastre publice, aderent vechiu și încercat al partidului național, scoatem următoarele:

„De ce n'ași mărturisii? Pașirea spontană și totuși atât de cumpenită a P. S. Sale episcopului Popea, o consider ca adevărat și îmbucurător eveniment. Ș'aceasta nu numai din punct de vedere politic, dar' mai ales din punct de vedere bisericesc.

„Căstigul politic este, că s'a dovedit în chip strălucit cum și cei mai intransigenți bărbați ai noștri — P. S. Sa de la Caransebeș trecea drept cap al extremiștilor — nu numai înțeleg rostul politicii statului ungar, dar' ar fi și dispuși să intervină în sens cum cer și interesele statului și ale neamului românesc. Nu se va mai putea deci insinua în cercuri prea înalte, că în urma pasivității îndelungate, am ajuns să respingem ori ce colaborare pentru întărirea statului, și că stăm rezervați chiar și când suntem solicitați.

„Căstigul pe teren bisericesc socot să fie mai imediat: înțelegându-se două dieceze, ca Aradul și Caransebeșul, și doi prelați culți și buni, se va pune capăt în viața bisericescă domniei coterilor. Rolul Moesonyiștilor (cu Babeș cu tot) se va reduce la valoarea adevărată și nu vom mai prezenta aspectul rușinos de a avea semi-zel fără alt merit decât că binevoesc a permite o adorație, care pe o vreme ajunsese la o adulațiune înjositoare; nici prelați cari să se mai abată de la poruncile și legile noastre bisericesti, aplicând doar principiul: *asa voiu, asa fac!* Numai astfel grosul poporului se va reculege și se va putea înșgeha o grupare de oameni legați între deșșii curat numai de interesele obștești.

„Vom sta atunci față de puterea statului mai tari și bărbați politici maghiari vor fi siliți a ne manifesta un interes mai oșebit și a ne ceda teren de muncă potrivit valorii noastre.

„Cât despre sinceritatea contelui Tisza, câtă vreme nu ved ce ar căștiga măgulindu-ne fără ca în schimb să'î putem da altceva de cât — vorbă bună, nu ved oportunitatea de a o pune în discuție. Il crede ori nu' crede, vorba e că contele Tisza a spus un adevăr atât de mare, că curând ori mai târziu, dar' acest adevăr va trebui să străbată atât de covârșitor întreaga obște maghiară, încât nici chiar cei cari se cred providențiali despiciend firul de păr în patru, nu vor mai pute să replice: fățarnicie!

„De tragere pe sfoară nu poate fi vorba de cât atunci, când se stipulează o învoială oare-care, când ei ar da ceva ear' noi am ceda. De epoca aceasta suntem însă destul de îndepărtați, și socot că deocamdată nici contele Tisza nu s'a gândit decât ca

cel mult să pornească între Unguri un curent, care să'î facă a-și schimba părerile slabe ce au avut despre noi... Va fi treaba noastră a tuturor, ca atunci când e vorba să stăm de vorbă cu deținătorii puterii ca părți contractante, să ne adunăm mintea cea bună românească. Inceputul înțelegerii trebuie să se facă însă odată; tot așa cineva trebuie să înceapă, că în afaceri de astea nu merge d'odată dela nație la nație, ci o grupă oare-care și dintr'o parte și dintr'alta mijlocește.

„Ear' pentru acest scop, mărturisesc earăși, că de comitet național nu cred că poate fi vorba, de oare-ce el nu există, ci singurii mijlocitori ne pot fi prelații în cari are încredere și poporul și cari în virtutea alegerii lor pe base constituționale, de fapt și de drept și reprezintă poporul.

„E o mare naivitate, dacă nu chiar rătăcite tradițională, când preținși publiciști consumați mai întreabă că cine l'a autorizat pe P. S. Sa Popea să vorbească în numele poporului... Nu cumva mai crede cineva dela Sibiu ori Brașov că fie guvernul, fie un partid maghiar oare-care, o să stea de vorbă cu d. Mureșanu ori Coroianu, când poate confera cu prelați, la spatele căror stau dieceze cu forțe reale?!..

„Din punctul acesta de vedere cele petrecute la instalarea din Arad mi-se pare o indicație politică de mare însemnătate și rolul „Tribunei Poporului“ trebuie să fie a cultiva mai departe poporul, care în chip atât de impozant a dat semne de viață, ca astfel la momentul suprem și voi și prelații să aveți putere impunătoare la spate, ear nu o adesiunea închipuită, cum a ajuns presidentul d'odinioară a imprăștiatului comitet național, care, înadever, fusese reprezentant al obștei române. Pentru-că adversarii politici nu iau în socoteală seriile de articole, ci numără cine și câți suntem la un loc!

Pân-aci amicul nostru.

Cât despre ideile desfășurate, lasăm ca cititorii să le comenteze ei înșiși. Chestia pusă în discuție se clarifică de altfel indetul prin însuși programul național, care cu privire la fiecare princip politic precizează pentru fiecare Român linia de conduită.

Adunările slovace. Cea mai apropiată adunare populară o convoacă Slovacii din Văgnyhely (Novenestonad-Váhom) pe Dumineca viitoare, 13 August. Orașul acesta a devenit de câțiva vreme un centru național puternic al Slovacilor, pe când până acum era o 4-5 ani nu se găsea acolo om, care să fi avut curajul a păși pe față cu întreprinderi naționale. Deo-tată numai s'a ivit acolo o seamă de tineri inteligenți, cari au știut să desvoalte în puțină vreme o activitate, încât acolo s'a ținut și conferința fruntașilor, cari au hotărât finerea adunărilor.

Și institutul de credit slovac, ce există în V. Ujhely, numai de câțiva ani, pășește pe calea repedei propășiri în fruntea celorlalte institute.

SĚCUIMEA.

Se știe ce grije deosebită și câți bani cheltuesc guvernele maghiare pentru acest trunchiu giugulit al națiunii, pentru a'î scăpa de prăpădire, spre care e pornit.

Și lucru straniu, cu toate fabricele și alte așezăminte economice-industriale ce le-au înșințat guvernele cu banii pe ei, ei tot se duc și încă cu predilecție — în Țară. Pentru a pune stavila emigrației acesteia, autoritățile au întreprins toate mijloacele ce numai le stă la dispoziție, bune și rele, dar cu puțin rezultat; fetele sęcuesți tot preferă a duce traiu în Țară.

Dându-se alarmă asupra acestei neputințe a puterii statului, la îndemnul celor îngrijeați a luat afacerea cu fetele sęcuenice în mână societatea, în primu rând „Nemzeti szövetseg“-ul, filiala din Arad, publicând în foi și împărșind prin poșta apeluri însufleșite, că se însęcinează a plasa Sęcuenice, ori câte ar fi în locuri corespunzătoare capacităților fabricării.

Comitetul respectiv din Kézdi-Vásárhely, la care s'a adresat în cauză „N. Szövetseg“ a respuns acestuia cu multa mulțumire, că: „întru cât, după organizarea și intrarea a afacerii, de care v'ați însęcineat, vom pute a stabili și asupra provinciei, ne vom folosi de oferta D-voastră patriotică... dar v'e anunțăm, că deocamdată plasăm fete sęcuenice numai în Budapesta“.

Pe de altă parte eacă ce scria „Arad és Vidéke“ acum trei-patru zile:

„Băieți sęcui trimiși acasă. Lumea începe a lăuda pretutindeni rezultatele acțiunii, în urma căreia băieți sęcui au fost duși în orașe mai mari ca ucenici ori școlari, pentru a se reintoarce acasă în țara sęcuiască, ca bărbați gata. Acum însă, când laudele curg droaie, deodată tocmai în Arad se pot constata triste simptome ale afacerii cu băieții sęcui. O parte dintr'inșii nu știe în nici un chip a se deprinde cu munca de meserie are dor de casă, printre munți: după viața de libertate (!!!).

Dintre băieții sęcui aduși aici la Arad, săptămâna trecută unul s'a sinucis; pe un altul gazdele l'au surprins tocmai în momentul, când scria acasă scrisoare plină de tânguire, în care-și ia rămas bun de la viață, căci are să se sinucidă... (Punctele sunt puse de „A. és V.“). Atât pe acest băiat doritor de moartă, cât și pe trei alți tovarășii ai lui, pe cari stăpânii lor nu'î puteau folosi absolut la nimic, îi expediază cu șupa câtră casă. Toți patru au fost aplicați în ateliere fruntașe industriale din Arad. Ar fi foarte trist, dacă și ceilalți băieți ar urma pilda acestora și la urma urmelor s'ar învedera, că vestiiții băieți sęcui nu sunt de loc apți pentru munca industrială“.

Multe și interesante comentarii s'ar putea scrie despre aceste fapte și tânguirii ale societății maghiare, încercate tocmai cu copilul giugulit al „națiunii“.

Presă străină

despre

vorbirea contelui Tisza.

„Národní Listy“ dela 6 c. se ocupă la loc prim de toastul contelui Tisza și începe astfel:

„Pe când la noi ant luptătorii ideii pangeramne nu conțenesc a așța ura de rasă la Nemți în contra noastră și a Slavilor peste tot, provocându-se cu predilecție la Maghiari, cum aceștia, prin Kossuth și Tisza Kálmán, s'au impus cu șiretenie popoarelor nemaghiare din Ungaria, coborându-le la treapta de sclavi fără drepturi, — pe atunci, în Ungaria, se scoală un om politic maghiar și deputat în dietă, cu capacități deosebite, anume Ștafan Tisza și conșură fără ori ce genă pe națiunea sa, ca să scoată din inima-i spumul de ură și nedreptate față cu popoarele nemaghiare, dacă ea însăși nu vrea să piară“...

„Apelând astfel la conștiința conaționaliilor săi, Șt. Tisza n'a fost cel dintăiu Maghiar, care a vorbit astfel, ci ar fi putut să se provoace la o seamă de oameni din stinul națiunii sale, cari se pronunțaseră ca și el“...

Autorul articolului aduce citate lungi din unii scriitori maghiari, între care „bătrânul poet Kazinczy“, care cel dintăiu ar fi „blamat îngâmfaarea Maghiarilor față cu naționalitățile.“ Pe urmă citează pe Széchenyi, pe istoricianul Majláth, pentru a ajunge apoi la purtarea lui Kossuth față cu naționalitățile dela prima sa pășire pe arena politică, până la apelul lui adresat din Anatolia, ca exilat, în care apel earăși promitea naționalităților marea și sarea:

„Asta era atunci spovedania generală a Maghiarilor — spune N. Liszt — de păcatele, pe care ei le sevărsisără față cu popoarele nemaghiare spre marea pagubă proprie a lor. Și într'adevăr, când se prăbușisă absolutismul Bach, ear' pentru Maghiari s'au arătat pe orizont zorile unei epoci mai frumoase, patrioții lor de frunte, Francisc Deák, gener. Turr și poetul Jókay promis-leau pace și împăcare populațiilor slavă și română, numai dacă ele vor sta alătura cu Maghiarii în lupta contra Viena“.

„Dar, când după înfrângerea dela Könygrätz pentru Maghiari răsări soarele independenței și al libertății, eacă din nou au uitat Maghiarii de bunele lor intenții față cu Slavii și Românii... Maghiarii victorioși din nou s'au apucat în țara lor independentă a lucra întru răpunerea și desnaționalisarea popoarelor nemaghiare, cu volnicie nepomenită și cu cruzime fără ori-ce scrupul ajungându-și culmea sub domnia lui Tisza Kálmán. Acest om a sevărsit crime mai grozave decât e omorul, asupra Slovacilor și Românilor din Ungaria; o carte groasă de s'ar scrie, nu ar ajunge pentru a povesti tot martiriul îndurat“...

„In sfârșit, după atăția ani trecuți la mijloc, earăși răsună o voce maghiară, în care tremură frica dinaintea urmărilor acestor nedreptăți strigătoare la ceru; vocea unui patriot maghiar gânditor și pătrunzător, care simte bine, ce biciu grozav își împletesc Maghiarii prin această orăbă politică; care se înfricoșează de recolta, care poate răsări din această sēmănături a sēmănței iadului pentru poporul maghiar și care d'aceea strigă câtră conaționali săi: Destul a fost din chinurile acelea brutale și destul cu asuprirea conaționaliilor noștri“...

„Oare nu va rămână vocea lui înaintea Maghiarilor ca vocea celui ce strigă în pustie? El le arată foarte bine calea cea adevărată, a dreptului și dreptății, — o să vedem, dacă asupritorii se vor reînțoarce la ea?“

"Narodnie Noviny" dela 5 August
sășura la loc de frunte casurile
când oamenii politici maghiari, fiind
în strîmtoare, se adresau naționalită-
ților cu manifeste, apeluri și alte ase-
menea, îndemnându-i la lucrarea
comună și apoi, odată primejdia tre-
cută, nu s'au ținut de loc de vorbă.
Între altele povestește întemplantarea,
când *Kossuth*, odată în 1848, venise
și la T. Szt. Martin și aici, în casa
comitatului, ținând vorbire, s'a scu-
zat, că-i pare rău de a nu fi avut
vreme a învăța din nou slovacă și
că trebuie să se folosească de tâlma-
ciu. Dar' aceasta, zise, să nu se ia
ca o lipsă de considerațiune față cu
limba slovacă, deoarece-ce el stimează
și apreciază toate popoarele și le do-
rește dezvoltarea și propășirea.

Arătând apoi atitudinea lui *Kos-
suth* pe timpul revoluției și după ea,
organul slovac scrie:

"E clar ca lumina zilei, că, dacă libe-
ralii patruzeoptiști ar fi fost drepti față
cu popoarele nemaghiare, nici nu era lipsă
de revoluție; popoarele unite, care și așa
doriau scăparea din robia trupească și su-
fletească, ar fi silit guvernul la concesii-
uni..."

Foia slovacă, întemeindu-se pe
opreliștele unor adunări slovace în
era „legei — dreptului — dreptății”,
nu vrea să pună mult crezământ în
vorbele contelui *Tisza*, mai ales din
causa, că întreagă jurnalistică ma-
ghiară este în mâna ovreimii, care
influențează asupra pornirilor obștei
maghiare și a deciziunilor oamenilor
politici maghiari, din punctul de ve-
dere pur gheșeftăresc.

"Căci știm, zice, că la Ovrei toate se
schimbă în gheșeft, chiar și religionea lor
proprie; de ori-că se ating, o prefaț în
gheșeft. Încopend dela momentul nașterii
până la moarte, toate pornirile și acțiunile
vieții la ei sunt pătrunse în primul loc de
interes pur gheșeftăresc. Și astfel umblă și
cu chestiunea naționalităților; ei o exploa-
tează, cum le dictează gheșeftul lor..."

Din cauza aceasta „*N. Noviny*”
nu crede că va începe în curînd era
impăcării.

Revista externă.

Ministrul de externe francez la Petersburg.

După-cum se telegrafează din *Peters-
burg* cu data de 7 August n. la banchetul
dat Sâmbăta trecută de către ministrul de
externe rus contele *Maraviev*, în onoarea
ministrului de externe francez *Delcassé*,
contele *Muraviev* a ținut următorul toast:

„Domnilor! Când felicit pe scumpul meu
coleg francez, ridic paharul în sănătatea lui,
și-mi exprim mulțumita mea simpatiei
nostru oaspe pentru-că prin repezițiunea
călătoriei sale a dovedit din nou cu cât au
apropiat Parisul și Petersburgul unul de al-
tul acele legături, cari au unit atât de strîns
Francia cu Rusia!”

Delcassé a răspuns:

„Domnilor! Adânc mișcat de această
primire, de care ca ministru de externe
francez sunt împărțit aici, mă simt feri-
cit că pot constata după d-voastră domnule
conte, că legăturile ce s'au făcut pentru
binele comun al ambelor noastre țări au
devenit mai trainice, și pentru viitor vor
pute deveni chiar și mai multilaterale. Vă
rog să-mi permiteți să golesc paharul meu
în sănătatea d-voastră și să dau expresie
convingerii, că prin vizitele cât mai dese
prietenesti și reciproce depărtarea dintre
Petersburg și *Paris* din ce în ce să se
micșoreze.”

Cu același dat „*Agenția-Hvas*” anunță
că țarul *Nicolae* a conferit ministrului de
externe francez, *Delcassé*, insignule de dia-
mant ale ordinului *Alexandru Njevskij*.

Rusia și Serbia.

Țarul este atât de supărat pentru cele
ce *Milan* face la *Belgrad*, mai ales pentru
rechemarea generalului *Gruic*, încât era să
rechemare pe tot reprezentanții sei din *Ser-
bia*.

Tarul nu cu
să se strice peste tot mareg
Peninsula-Balcenică.

Conjurație contra Sultanului.

Cu data 7 Augustjat. n. se telegrafează
din *Constantinopol*: Numai acum s'a des-
coperit, că înainte cu câteva săptămâni, în
Yildiz Kiosk s'a plănuț o conjurație contra
Sultanului, în fruntea căreia a stat un
comendant de divizie. Conspiratorii aparțin
partidului tinăr turc, cari nu sunt mulțu-
miți cu domnia sultanului *Abdul-Hamid*, și

aveau scopul, să elibereze din închisoare
pe *Murad*, fostul sultan, și să-l așeze din
nou pe tron. Conjurațiunea însă s'a des-
coperit la timp și toți complicii au fost
prinși, ear' păzitorii sultanului *Murad* au
fost înmulțiți. De atunci însă prinșonierilor
li-s'a perdit urma.

Leo în contra Italiei.

Din *Roma* se împărtășește știrea, că
papa *Leo XIII*, care până acum observa
contra statului italian o rezistență pasivă,
acum vrea să părăsească această atitudine
și să devină ofensiv. Pentru scopul acesta
se va servi de privilegiul jubileului din anul
viitor, când fiind la *Roma* mulțime mare
de lume, va protesta cu glas viu în contra
atitudinii statului italian față de *Vatican* și
va pretinde că prin aceasta statul italian a
călcăt legea dela 1871, votată (sub titlul
legea garanțială) de parlament în luna *Maiu*.

Papa s'ar fi exprimat foarte năcăjit în
contra statului italian și se zice, că nici nu
e dispus a mai ceda.

NU VOR SĂ MOARĂ!

Am fost întotdeauna de principiul
sfintei evanghelii, care zice: „Să nu dorești
moartea păcătosului, ci îndreptarea lui!”
Aceasta nu ne poate însă face să trecem
ușor peste tendința celor, cari în loc de
a-și pune cenușă pe cap și a tăce molcom,
vor și ei să se manifesteze ca susținători
încă ai vechiului sistem, înmormântat de-
odată cu căderea de la vladicie a *P. C.*
Sale arhimandritului *Hamsea*.

Astfel găsim în „*Biserica și Școala*”,
redactat încă tot sub influența părintelui
Hamsea, un articol de reportaj, care, deși
vorbește de festivitățile instalării noului
episcop, se termină cu elogii la adresa *I. P. Sale*
dlui metropolit *Mețianu*, despre a
cărui activitate în cel 24 ani ca episcop al
Aradului zice că a fost „o lucrare uriașă”.
Ear' ca dovadă aduce „alipirea și iubirea
poporului față de biserică” etc. etc., toate
merite exclusiv ale *I. P. Sale*, pe care-l
afă atât de ariș și înțelept, încât nu
găsește alt mijloc mai bun pentru înaintarea
în viitor, decât să se urmeze „nimerita
direcțiune” inaugurată și perfecționată de
fostul episcop *Mețianu*.

Ba să ne ferească *D-zeu*.

Di Hamsea, pe care l'a făcut repede
la spartul tîrgului, arhimandrit, *di Proca*,
nepotul dlui *Hamsea* și toți ceealți nepoți.

și cuscrii îl pot adora cât vor, căci ca
adevărat ca „un bun părinte” le-a fost
dar noi, cei cari am luptat din răspun-
tă pentru dărîmarea sistemului „neamurilor”
nu dorim nici o fărîmătură din acest sistem,
deși nu vom cădea în păcatul să-I detragem
meritele reale, neuitînd însă nici relele.

Nu vrem să discutăm însă asupra ce-
lor trecute. E treaba istoriei nepărtinitor
să dea *Cesarului* ce este a *Cesarului* și
prin urmare și *Episcopilor* potrivit cu faptele
lor...

Vrem să accentuăm numai, că în
stemului se despart cu atîta jale și greu-
tate de ideia ce era să fie dacă reușeau to-
ei la alegere, în cât și sub noul sistem vor-
besc tot despre fericitul (pentru ei) trecut,
pe care noi așa știm, că e înmormântat
din ziua alegerii dela 2/14 *Maiu*.

Ori *di Hamsea* vrea să discute înca,
posibilitatea perpetuării sistemului al cărui
creator este?

Nu crede că și-ar face rău și d-
să și „sfințel cetății” pe care vrea s'o întrea-
ască prin „dragostea evanghelică”.

Dar' sub vechiul sistem (mețianist) nu
dragostea evanghelică a fost devisa, ci nu-
mai noul episcop a accentuat înțelegerea
între frați... Sub *Mețianu* a fost adevărul
războiului civil, și încă război, între *Româ-
nii* din *Dieceza Aradului*, și între importanți
mețianist.

Reînvierea acestui sistem o dorește
Hamsea? Dar' atunci în puține zile s'ar
naște un război, ale cărui urmări n'ar
putea fi de cât că despre toți fi sistemului
mețianist abia s'ar alege doar' amintirea
tristă.

Să nu-și prea ia deci *di Hamsea* nă-
la purtare, că o poate păși rău.

Și încă ceva: chiar în ziua sosirii
Arad a noului episcop *P. C.* Sa ne-a at-
cat, afirmînd neadevăr (în chestia tunderi
de monach a *di Eremia Roșca*).

E cert anume, că hărtia *Metropolit*
lui adresată în afară de părintelui. *Episcop*
Goldiș are data de 10/22 *Iulie*, pe care
tunderea în monachism se făcuse la 8/2
Iulie, așa dar fără avizul episcopului ep-
chial, sub a cărui jurisdicțiune canonică
găsește mănăstirea.

E deci cel puțin scandal, când într-
foaie bisericească se intervertește adevărul.
E cu atât mai trist, cu cât *di Hamsea*
în „*Biserica și Școala*” nu vorbește în
mele său, ci a *Diecesei*.

Se știe, că la interpelarea făcută de
regretatul *Mircea B. Stănescu* în privința
caracterului oficial al foaiei „*Biserica și Școala*”
și în urma răspunsului dat de
tră *P. S.* Sa *Episcopul Ioan Mețianu*, *Sin-
dul eparchial* din 1879 sub Nr. prot. 206
luat act că foaia „*Biserica și Școala*” este
organ oficial diecesan.

Se impune deci ca *di Hamsea* să
pus la reson, și pe socoteala nepotului
Proca (făcut ca din senin redactor) să
mai scrie lucruri foarte contrare evanghe-
lice, căci evanghelia nu permite nici mi-
ciuna nici obrăznicia.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI

JACOPO ORTIS (37)

Traducere de

LUCRETIA RUSSU ȘIRIANU.

Milano, 11 Noembrie.

Am întrebă la o librărie despre viața
lui *Benvenuto Cellini*. — N'o avea. L'am
întrebă despre un alt literat, la ce îmi ră-
spunse cu dispreț, că nu vinde cărți italia-
nești. Cărturarilor vorbesc o franțuzească ele-
gantă și abia înțeleg limba curată toscană.
Ordnățiunile și legile publice sunt
scrise într-o limbă așa de bastardă, încât
frasele goale deja, denotă neștiința și sta-
rea de sclăvie a acelora, cari le dictează.
Demosthenis cisalpinici și-au dat silirța în
senatul lor să exileze din republica lor
limba greacă și latină. Creară o lege, care
avea singurul scop final, să eschidă din ori

ce slujbă pe matematicul *Gregoriu Fontana*
și pe poetul *Vincenzo Monti*. Nu știu ce
vor fi scris despre libertate, înainte de a
întra în Italia acest bin pentru prostituția
lor; știu însă, că sunt pregătiți să scrie și
despre aceasta. Dar ori-care ar fi fost vina
lor, nedreptatea pedepsei fi achită și sărbă-
torirea unei legi care s'a creat numai pen-
tru două persoane singuratică mărește nu-
mai celebritatea lor.—Am întrebă unde
sunt sălile consiliului de stat. Pușini m au
înțeles și foarte pușini mi-au răspuns, ear
nimeni n'a știut să-mi arate drumul.

Milano, 4 Decembrie.

Ascultă singurul răspuns la sfatul tău:
Am găsit pe totii oameni din toate țările
de trei specii: Unii poruncesc, cei mai mulți
slugesc și se supun, și mulți se nimuiesc
prin revoltă. Noi nu știm porunci și poate
nici nu suntem destul de șireți pentru acest
scop; nu suntem orbi și de aceea nu voim
să ne supunem; și desprețuim revolta E
încă mai bine să trăiești ca câni fără stă-
pân, cari n'au parte nici de mușcări; dar
nici de puf.—De ce vrei să cerșesc pro-
tecție și slujbă într'un stat, nu mă țin de
proletar, unde capriciile ori-cărui spion mă
pot alunga la dracu?

Îmi lauzi mereu spiritul. Dar' știu tu
ce sunt eu? Nici mai mult nici mai puțin
de cât aduce venitul meu; fie dar',
să fac pe poetul de curte și să înăbuș acea
îndrăzneală nobilă, care supără pe cei pu-
ternici, ascund virtuți și științe, ca să nu
le reproșezi neștiința și păcatele lor. O li-
teratură! — Ei bine, vei zice că așa e pretu-
tindență. Din parte mi! Las lumea cum e;
dar' dacă ar trebui să mă ocup de ea,
atunci aș voi ca oamenii să fie altcum sau
să-mi taie capul pe ghilotină; și cea din
urmă mi-se pare mai ușoară. Nu fiind-că
tiranii observă imediat conspirațiile, ci fiind-
că oamenii, cari de pe strădă au sărit pe
tron, au trebuință de părtinitori, cari de
aci înainte să nu I mai poată ține în clește.
Îmbuibăți de norocul prezentului, fără grije
pentru viitor, săraci de reputație, curagiu și
de spirit se înconjoară de lingușitori și tra-
banti, de cari nu se mai știu elibera, chiar
dacă observă că sunt tradați și batjocoriți
de ei. Așa se arată un vîrtegiu neconștient
de sclăvie, desfrînare destrăbălată și tiranie.
Dacă vrei să fi domnul și jăfătorul po-
porului, trebuie să te lași mai întâi asupra
și stors de alții, trebuie să simți sabia, care
fumează de sângele nostru. Așa mi-aș pu'e

procura o slujbă cu câteva sute de tale
mai mult, dar și cîință și rușine. Îți m
spun odată, că nu voiu lua nici odată, ro-
nicului ștrengar.

Deși știu bine, că mă vor călea
picioare, dar cel puțin de odată cu nen-
mărați sclavi, ca insectele, cari sunt strivi-
în nebbăgare de seamă, de trecători. Totu-
nu mă leud cu sclăvia mea, ca atâți alți
și tiranii mei nu vor profita din înjosia
mea. Să păstreze pentru alții ofensele
binefacerile lor, sunt destui cari le doresc.
Voiu fugi de rușine și voiu muri necunoscut.
Dacă însă voiu fi silit, să es din întunere
atunci înainte de a mă face instrument
desfrînării sau al tirăniei lor, voiu deveni
mai bine jertfa lor de plăns.

INAINTE DE CATASTROFĂ.

Inainte de asta cu 50 de ani și în preajma depunerii armelor din partea revoluționarilor unguri în mâinile Rușilor la Șiria, eată — după rapoartele maghiare — ce s'a petrecut în ziua de

4 August 1849.

Guvernul în Arad. După părăsirea Seghedinului, guvernul unguresc se refugiază la Arad, de unde adresează un ordin către populația țării. În acest ordin guvernul spune, că între împregiurări rășboinice nu și poate lega reședința în chip stabil de singuratic locuri, și caută să convingă publicul, că mutarea guvernului dintr'un loc într'altul n'are să pună pe nimeni pe griji. De aci încolo reședința guvernului are să fie Aradul, care e un loc ferit de dușmani și de unde poate să și urmeze lucrările pentru binele populației. Toate autoritățile sunt provocate a se adresa în toate treburile lor la Arad, car' poporul la bună înțelegere, la răbdare și la voință tare, cum și la încredere deplină în guvernul țării.

În ședința închisă ținută în Arad, Dieta întreabă guvernul asupra stării de lucruri privitoare la afacerile de rășboiu în absența ministrului Szemere, răspunde Hajnik Pál, șeful secției ministerului de interne, că răspuns mai detaliat se va da în foaia „Közlöny”.

La porunca guvernului generalului Vécsey pornește ultimul atac asupra Timișorului. Oștirea maghiară însă este bătută și e silită să se retragă cu o pierdere de câțiva morți și 53 răniți. Căci garda cetății se luptă cu eroism.

Guvernatorul Kossuth, primind știrea despre catastrofa de la Dobrișin și despre înaintarea armatei austriace în ținutul Mușului, pe la orele 2 după miezul nopții se consultază cu deputații guvernamentali din tabăra lui Görgey. Dinsul îi îndrumază, ca, deoarece Ungaria nici odată nu poate face învoială cu casa austriacă, și fiind încă puterea națiunii destul de considerabilă, ca la cas de lipsă să rășcoale popoarele de la sășărit: în negocierile cu Rușii să pună chestia, că Ungaria, pe temeiul legilor din 1848, primește dominațiunea casei imperiale rusești.

În același timp câteva trupe ale generalului austriac Schlick se ciocnesc cu trupele maiorului Szerdahelyi la Măcău Maghiarii sunt alungați și Austriacii ajung în posesia unor prize considerabile.

NOUTAȚI

Arad, 9 August 1899

Duel politic. Se vestește din Viena, că Vineria trecută s'a petrecut acolo un duel cu sabia între deputatul din Reichsrath Wolff, și între deputatul din dieta boemă Krepek. Wolff primit a două rane, cari l-au făcut incapabil de a continua duela. Adversarii nu s'au împăcat.

„Patria” din Cernăuți cu numărul de Duminecă înregistrează a 23 a confiscare din lunga serie pornită împotriva ei de cenzura nebună a țării. În acest număr sunt confiscate două pasaje din articolul prim și două din al doilea articol.

Di Dr. George Popovici, valorosul deputat național al Românilor bucovineni, a fost numit din partea „Comitetului național studențesc din Iași” membru onorabil al său.

Al lui să fie! Eată încă câteva uscaturi, cari s'au făcut de risul neamului și și-au închinat sufletul — mamonului. Iosif Strajanu (cu 5 fi ai sei), lăcătuș la calea ferată în Sibiu, și-a maghiarizat numele în *Seigetzi*; Iosif Moldovan (cu 4 fi ai sei), funcționar la calea ferată din Vinga, în *Moldoványi*; Alexandru Haica (cu 5 fi ai sei) de la gara din Arad, și-a schimonosit nu-

mele în *Hajós*, și Constantin Sferlea (cu 3 fi ai sei), tot de aici, în *Szatmáry*. Băstinașii și al neamului o să-și ajungă!

Pelagra în comitatul Aradului. În ședința de Luni a comisiei administrative medicul prim districtual a raportat, că inspectorul sanitar a vizitat de curând 102 sate din comitatul nostru și a constatat 30 casuri de boală pelagra în ținuturile mai sărace. — De sigur că între Kriványi-ști nu o va constata, ci tot numai între acei nenorociți ai comitatului, cari trebuie să-și tragă de la gură, ca să acoperă furturile „domnilor.”

Profanarea unei biserici. În Maria-Pöcs loc vestit pentru pelerinajuri, medicul cercului Dr. Szörke János a intrat Duminecă în biserică cu țigara aprinsă pe când se celebra liturgia. La observarea preotului, că nu se cuvine o astfel de purtare de la un om inteligent, medicul a insultat pe preotul Casul s'a arătat la judecătoria.

Sinucidere. Din Dobrișin se telegrafiază, că locotenentul Gubody dela regimentul de honvezi de-acolo, după ce noaptea întreagă s'a chefuit prin localitățile favorite din oraș, Duminecă dimineața și-a tras un glonț în cap. Pe la amiază a fost găsit într'un tâu de sânge din pădurea orașului.

O nuntă pe bicicletă. Duminecă trecută o parte a Vienei a fost teatrul unei scene în adevăr interesante. O tineră părechie de bicicliști, Anton Zemann și Ana Meduna, amândoi lângă oaltă și zeci de părechi în urma lor, toți în sborul bicicletului străbătură străzile până la biserică, unde tineră părechie reciproc avu să-și jure veșnică credință înaintea altarului.

Era adecă o întreagă nuntă pe bicicletă. Priveliștea atât de neobișnuită a strânit, chiar și între vienezi, o vie senzație, în tot drumul parcurs de cortegiul nuntașilor bicicliști.

Așa se vede, că veacul al nouăsprezecelea pe bicicletă se va duce, și urmașul lui — cine știe ce minunății ne va mai aduce și el.

Catastrofe grozave. Desele nenorociri, ce aproape zilnic se întâmplă pe uscat ca și pe apă, au început să umplă lumea de spaimă și de groază. Trecând deodată avem acum să înregistrăm. Din Paris se vestește, că alături un tren expres, ce pornise spre Nantes în mijlocul unui orcan teribil, s'a ciocnit cu un alt tren abia pornit din gara Juvisy Sur-Orge (în Franța). Ciocnirea a fost atât de strajnică, încât pe lângă zdrobirea mai multor vagoane, șeptesprezece călători au rămas morți pe loc, car' 73 foarte grav răniți.

Din Bridgeport se telegrafează, că în apropiere de Stratford un tren întreg de persoane s'a prăbușit de pe un pod de lemn de la o înălțime de 60 de urme. Dintre 47 călători răniți 36 și-au aflat moartea în fundul adâncimii.

Din New-York se vestește, că un pod din portul insulei Mount-Dessert (Maine) s'a surpat cu 200 de oameni, cari așteptau sosirea corăbiilor din nordul Oceanului atlantic. Trei zeci din aceștia s'au înecat, car' ceilalți au fost scăpați cu mare greutate.

O instituțiune folositoare. Sub acest titlu cetim în „Unirea” din Blaj: „E vorba de reuniunea arhidieceșană de asigurare, ale cărei rațiuni pe al II an de gestiune s'au publicat acum clerului. E destul ca să aruncăm o privire peste activitatea reuniunii acesteia, spre a te convinge de fericita idee ce au avut cei ce au instituit-o. După doi ani activitatea trec peste fl. 5500 și dacă vor

crește continuu ca până acum, se va pute de sigur ajuta în scurt timp comunele bisericesti la edificarea bisericilor și școalelor. E regretabil însă, că suprema autoritate permite, ca și restanțele să se ridice și să ajungă aproape la 1900 fl. la tot cazul restanțele acestea nu pot strica de cât earași bisericilor. După cum suntem informați, de pildă, comunei Tapu i-s'a denegat desdau-narea pentru unele realități, ce l-au ars, din pricină, că nu și-a achitat premiile. E timpul, ca curatoratele și preoșimea să priceapă multa însemnătate ce au astfel de instituțiuni de un folos netăgăduit. Veneratul Ordinariat de Lugoj a dispus, ca toate edificiile școlare să se asigureze la această reuniune”.

Se caută un tiner, care să între de ucenic pe lângă condițiuni favorabile, în prăvălia dlui comerciant Daniil Radivojevits din Bozoviei (com. Caraș-Severin). Reflectanții să se adreseze de-a dreptul către dl D. Radivojevits.

AVIS!

Rugăm pe toți abonenții foii noastre, cari sunt în restanță ori nu și-au reînnoit abonamentul să grăbească a-și achita datoria. În cas contrar li-se va intrerupe trimiterea pe mai departe a ziarului.

ADMINISTRAȚIA.

BIBLIOGRAFIE

„Marșul studenților din Brașov” se numește o nouă compoziție musicală a tinerului maturisat dela gimnaziul român din Brașov, Iustin Cl. Iuga, care a dat și până acum frumoase probe de talentul său musical. Compoziția a apărut în editura autorului și costă 20 cr. Studentii însă o pot procura direct dela compositor, în Gherla, cu prețul jumătate.

— Din interesanta revistă „Foaia Pedagogică”, ce apare în Sibiu sub direcția dlui dr. D. P. Barcianu, au apărut Nr-ii 13—14 cu următorul cuprins: Cuvântarea rostită la încheierea anului școlar 1898/99 la Seminarul Andreian, de prof. D. Comșa. — Disciplina școlară, de Nicolau Simulescu, director și învățător la școala din Apoldul-de-jos (Urmare). — Modele de lecțiuni: Fata săracului cea isteasă. Poveste de P. Ispirescu, de Dr. Petru Șpan. — Cari sunt cauzele, din cari nu prea progresăm în învățămîntul educativ în școalele populare dela sate? De Inv. Paicu. — Din literatura școlară. — Informațiuni — Felurimi. — Corespondență.

ULTIME ȘTIRI

Procesul Dreyfus

Înaintea tribunalului militar din Rennes.

A doua zi, Marți, s'a început examinarea „dosarului secret” în ședințe secrete. Din cauza arșiței enorme ce bătute în Rennes, ședințele se încep precis la orele 7 dimineața, ear publicul așteaptă dela orele 5 dimineața în giurul liceului. Intocmai ca eri, un detașament de soldați forma un șpalir des între temniță și liceu; ear Dreyfus fu adus cu escortă de 4 gendarmi.

În sala de pertractare nu sunt de față decât următoarele persoane: cei șapte juri; juri-suplenți; acuzatul cu cei doi apără-

tori ai săi, Lobori și gener. Chanoine și F... nul de gendarmi, care e l. lui Dreyfus, n'a fost admis. Știri necesare asupra actelor cret a dat gener. Chanoine, fost ministru de resbel. Pe la amiază ș. ridicată.

Despre cele petrecute într'însa nu s'a strecurat absolut nimic în public.

Orașul continuă a fi liniștit; locuitorimea e aproape indiferentă față cu procesul. Elementul gălăgios sunt tocmai ziaristii, împărțiți în două tabere, dreyfusisti și antidreyfusisti; discuțiile lor în localuri publice sunt adeseori foarte aprinse. La telegraf și telefon ei trebuie să aștepte oare întregi până să le vină rândul.

Despre ziua întâiu a procesului și impresiunile deșteptate prin ea, eacă unele spicuirii făcute pe la diferite izvoare:

După ședința Dreyfuss a fost condus la temniță earași cu escortă de 4 gendarmi și un căpitan al lor, tot printr'un șpalir de soldați. Depărtarea între cele două edifici e numai de 20 metri.

Celel mai mari părți a publicului bate la ochi năvala, cu care presidentul tribunalului Joust pune lui Dreyfus întrebări, și vocea aspră cu care le rostii; oamenii, legii însă găsesc naturale ambele aceste moduri de procedare, chiar și apărătorii. Acestia trag nădejde chiar din ședința primă, că clientul lor va fi achitat. Ca semne favorabile pentru el indică următoarele: 1. Presidentul tribunalului, care e colonel de artilerie, când vorbea despre tunul Nr. 120, amintit în borderou, se folosea de cuvântul exact *fréu „hydropneumatic”*, pe când în borderou stă scris *fréu „hydraulic”*, ceea-ce ar dovedi că autorul documentului nu este oficer de artilerie. 2. Presidentul la insistența apărătorului Demange a trebuit să constate, că printre actele procesuale încă tot nu se află acea poruncă a ministerului de resbel, prin care în 1894 oficerii statului major fuseseră opriți a merge la manevre, deși la toate procesele de până acum se cerea prezentarea lor.

Revolta în Sârbia.

Belgrad, 9 August.

Ieri s'au întâmplat aci încăierări sângeroase între țărani rășvrătitori și miliția trimisă întru potolirea revoltei. 20 țărani au rămas pe teren răniți de moarte, ear' 16 grav răniți. Numărul ușor-răniților e foarte mare.

ECONOMIE.

Grâne.

8 August.

	Arad:	B.-Pesta:
Grâu	fl. 7.70—8.	fl. 8.90—9.10
Oct.	—	8.41—8.42
Cucuruz Aug.	4.45—4.55	4.63—4.76
vechiu	—	4.60—5.25
Orz vechiu	5.60—5.80	5.70—7.—
nou	4.60—4.70	5.55—5.57
Săcară Aug.	5.90—6.10	6.45—6.70
pe Oct.	7.50—7.70	6.71—6.72
Ovăs Aug.	4.70—4.85	5.85—6.00
Oct.	—	5.85—5.87

Cursul pieții din Arad.

Din 2 Iulie n. 1898.

Hârtie-monetă română	Camp. fl. 9-47	vând	9.51
Libre turcești	—	—	—
Imperiali (15 R. aur)	18.90	—	19.—
Ruble rusești 100 à	126.—	—	127.—
Galbeni	5.58	—	5.63
Napoleon-d'or	9.48	—	9.55
100 Marce germane	58.50	—	58.96
Livre sterling	11.90	—	12.50

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil Ioan Ronsu Sirianu

Lecca Noastră

in Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișări, novelete

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu portretul autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu portretul autorului.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. V. Hodoș, Căntece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătănestei, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu portr. autorului.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23—26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Banatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiile între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.* Direcția.

„Isvorul Preceștel”, canon de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu, o carte folositoare tuturor creștinilor, extrasă din „Penticostar”. — Prețul 12 cr.

„Treii Doctori”, comedie într-un act, localizată din limba germană de Virginia A. Vlaicu. — Prețul 20 cr.

„Povești populare”, de cuprins moral culesse de S. Teodorescu-Chirileanu. — Prețul 8 cr.

„Pălăria Ceasornicului”, comedie într-un act de Mdm. Emile de Girardin, localizată de A. G. N. — Prețul 25 cr.

Toate patru se pot procura dela librăria Ciurcu din Brașov.

Curs complet de Limba franceză (Metoda I. Fetter.) de Arseniu Vlaicu, directorul școlii comerciale române din Brașov. Partea I. și II. A apărut în editura librăriei H. Zeidner în Brașov. — Prețul unui exemplar broș. fl. 1.20, legat fl. 1.40.

Librăria-editoare H. Zeidner vestește, că, atât la procurarea acestei cărți, cât și privitor la toate operele scoase în editura sa, la comanda de fiecare 10 exemplare de câte-un exemplar rabat. Așa, comandând 10 exemplare, se dau 11 exemplare, la 20 se dau 22; la 30 exemplare, — 33 etc.

„Principiile politice” (după Dr. Fr. de Holtzendorff) de Teodor V. Păcățian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și cețet. Prețul 2 fl. A apărut în institutul „Tipografia” din Sibiu. În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență teme din domeniul politicii, precum: Politica e — știință. Politica e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflictul între mănărea dreptului și a politicii practice. Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatură științifică, în special însă celor ce, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare se află în librăria institutului, „Tipografia” din Sibiu.

Conferințele învățătoarești, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia arhidiecezană din Sibiu. Conferințele învățătoarești din arhidieceasa ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisariul consistorial. La sfârșit se află trei lucruri mai bune și anume: „Istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului”, „Istoria naturală în școala populară” și „Remunerațiunile și pedepsele în școală”!

Bibliografie. „Carol I”, dramă națională în cinci acte, de Traian Victor Teranu, a apărut la București în tipografia M. Tickes, și constituie o lectură interesantă. Ea se petrece în timpul războiului pentru independență (1877—78) și începe expunerea motivelor de războiu, decurgerea războiului și terminarea lui.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr. se poate procura dela Tipografia „Aurora” din Gherla.

„Propedeutica filosofică” pentru învățământul secundar, de Gregoriu Fletos, profesor la gimnaziul român din Năsăud. Partea I. Psihologia empirică, cu un adăug bucuș de lectură psihologică. Prețul 80 cr. și se află de vânzare la autorul în Năsăud.

„Teoria Dramei”, valorosul op literar-didactic, scris de dl Dr. Iosif Blaga, zelosul profesor dela gimnaziul român gr-or din Brașov, se află de vânzare și la administrația ziarului „Tribuna Poporului” în Arad, de unde se poate procura pentru prețul de fl. 1.80, plus portul postal de 5 cr. la exemplar. — „Teoria Dramei” este, în adevăr, o carte de valoare, care cu plăcere și cu mult interes poate fi citită de fiecare membru al societății culte.

A apărut „LITURGIA sfântului Iov Crisostom” de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adăug de cântec naționale. — Prețul unui exempl. 4 pentru preparanți 2 fl. 50 cr. plus 10 cr. porto postal, ear’ legat cu firme 50 cr. mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop.”.

Monografia comunei bisericesti române gr.-or. din Cetatea Brașovului. Sub acest titlu și cu ocaziunea sfințirii bisericii nouă a Sft. Adormiri din Brașov-cetate părintele protopop, dl Bartolomeiu Baiulescu a scos de sub tipar un op istoric local, care, compus pe baza unor documente (în număr de 118) originale de un interes nu numai local, ci și de interes general românesc, conține monografia acestei comune bisericesti de la anul 1786 până în ziua de astăzi. Prețul acestui interesant volum de 276 pagini, tipărit pe hârtie fină, în octav mare, cu 11 ilustrațiuni, — este numai 1 fl. Opul se vinde în folosul bisericii și e depus spre vânzare: la librăria I. Curcu, la firma Nepoșii Eremia, la episcopul bisericii Teodor Spudercă și la autorul, în Brașov.

Tabloul (fotografie) celor cari au participat la adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români din dreapta Murășului” ținută în Moneasa, este gata. El face cinste atelierului dlui Honisch din Arad. Cine voește să-l aibă, să se adreseze dlui Honisch István, Arad, Szabadságtér 3. Exemplarul costă 1 fl.

Gramatica Română, pentru învățământul secundar, de Ioan Petranu, profesor la seminariul român gr. or. din Arad. Partea I. Etimologia. A apărut în a doua ediție, ceea-ce încă dovedește valoarea acestui bun manual de școală și buna primire de care prima ediție s’a bucurat din partea celor competenți. — Prețul e 1 fl. și se poate procura dela autorul din Arad, în a cărui editură a apărut. — Manualul este aprobat și din partea ministrului ungu-resc de culte și instrucție publică.

„Vulturul”, unica foaie umoristică română ce apare în Oradea-Mare sub conducerea d-lui Iustin Ardelean deschide abonament pentru al II-lea semestru. Foaia e abundanță în cele mai bune ilustrațiuni, caricaturi originale, glume, anecdote populare, etc. Recomandăm cu toată căldura publicului nostru sprijinirea acestei foi care dela inființarea ei tot mereu progresaază dezvoltând cu bun succes ramul umoristic în literatura noastră. Costul abonamentului de 6 fl pe un an și e a se abona del Administrațiunea „Vulturului” în Oradia Mare. (Nagyvárad)

La administrația

„Tribunei Poporului”

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei” de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept” de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățianu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse” de Iudita Secula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia”, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul”, de Petru Vancu. Prețul 60 cr.

„Pribeag”, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comenzilor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adăuge și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.”

Pentru România și străinătate. Pe un an franci 40.

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagini: cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adăug pentru de 4 pagini.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI”

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe Quart. III respective semestrul II. 1899 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună 1.—

Cumpărați și cetați!

„Din vremuri apuse”

amintiri din vremurile eroice ale vieții noastre naționale

de

Iudita Secula născută Truța.

Prețul 1 coroață.

Se poate comanda prin Administrațiunea ziarului „Tribuna Poporului”